

THE FAITH HOMES OF KENYA

Julen 2013.

* Bäste Faith Homes Vän!

Välsignad God Julhelg och Fridfullt Gott Nytt År!

Vi ser väl alla på ett förväntansfullt sätt fram mot en Jul- och Nyårshelg i en lugn och rofylld tillvaro. Ett långt och kanhända strävsamt år för många, men dock inte helt utan glädjestänk, har snart nått sitt slut. Julen är mer än någon annan av årets högtider Hemmets och Familjens och framför allt Barnens årsfest och högtidlighet. Just det. Julens budskap och motiv är och förblir BARNET! Det är detta som är den egentliga meningen för en rik och i allo tillfredsställande Jul.

Vi bör nog lite till mans i stillhet stanna inför bilden som Gudsprofeten Jesaja presenterar den för oss och samtidigt lyss till Barnets namn: Underbar i råd, Ewig Fader, Fridsfurste, Veldig Gud. Låt Ditt andliga öga ta in bilden så att Julens härliga högtid blir mer än den tomma tavelramens helg.

Det gångna årets karaktär och händelseförlopp för oss här ute på missionsfältet blev ständig tjänst, ideliga uppbrott för intagande av nya platser och områden, levande vittnesbörd, tankar av tacksamhet inför fullbordade uppdrag och uppnådda mål och infriade löften samt tro att ta itu med nya åtaganden.

I missionens vardag ställs vi ständigt inför nya möjligheter och nya krav. Vi möter bekymmer, stress och problem mer än andra.

Vi tvingas in i valsituationer och ställningstaganden och ibland kan rådvillheten vara stor och skrämmande. Men i allt upplever vi helgdagsljus.

När jag sätter mig ner för att skriva den här Jul- och Nyårshälsningen på tröskeln till ett nytt år och med blicken tillbaka- vänd över det passerade, ringer plötsligt ett par strofer i mina öron: "Hur var Ditt liv? Det var storm och nöd och kamp i en enda veva. Det var gäckad längtan och fåfäng glöd och små glimtar i molnens reva. Jag är så glad att få leva."

Det är Karlfeldt som skaldar när han låter sin löscker- karl (lösdrivare) tänka inför återblicken på sitt liv och det gångna året. När årsloppet väl avverkats är det kutym att göra bokslut inte bara ekonomiskt utan också inom personliga levnadsområden samt vidta förberedelser inför det framförliggande. Det för tanken oförtänt till Rydbergs fråga, gammal och än- då lika aktuell vid varje årsskifte: "Allsmäktige, vart bär min led?"

Frågorna har en tendens att gärna torna upp sig inför det okända, och därför är den rik som har någon att fråga. Någon som bryr sig om den okända framtidens innehåll. I den rytmiska klangen från julklockorna som ringer in det nya året tonar ett klart och tidlöst budskap ut över nejd och land: "Se, jag är med er alla dagar intill tidens ände." Matt.28:20

En annorlunda Jul.

Barnens högtid brukar Julen kallas och det med all rätt. Oändligt mycket kretsar ju kring dem. Då är det väl också naturligt att BARNETS högtid även blir barnens. För många blir denna JUL annorlunda än var- je tidigare eftersom någon saknas i familjen eller gemenskapskretsen. För syskontrion här nedan kunde den stundande Julhögtiden ha blivit en upp- levelse i sorg och tragedi. Men sorgen förbyttes i glädje som också fotogra- fiet bekräftar.

Fr.v. Andrew Kiprop 1,5 år, Ruth Ekai 3,5 år, Angeline Chepkemoi 7 år. Föräldrarna skildes för ett år se'n och mamman tog hand om barnen. Strax där- efter övergav hon barnen och gav sig iväg till okänd plats. Man vet inte var hon befinner sig. Barnen bodde sedan hos pappan som allvarligt förgrep sig mot de två största flickorna. Han arresterades, ställdes inför Domstol och blev dömd. Nu avtjänar pappan livstids fängelsestraff medan barnen upplever en ro- fyllt och välbehaglig tid och uppväxt på Faith Homes barnhem i Makutano.

Vi har den senaste tiden upplevt synnerligen bråda och hektiska dagar. Normalt sett är alla dagar till brädden arbetsfyllda. Men det kommer dagar och den senare tiden i snabb takt då även nattetid måste tillgripas för att hålla jämna steg. Så länge man orkar känns det härligt och stimulerande, men när krafterna är på upphällningen känns det mindre angenämt även om det går framåt.

Skolorna har nu stängt för i år och rastplatserna ligger tomma och öde. Avsaknaden av barnens spring och språng, stim och støj upplevs som överkligt och kufiskt. Deras närvaro blir på sätt och vis något av ett livselixir i min själsliga kraftkammare. Eja, om de snart vore tillbaka med sina skratt och skråll!

Promotion och klassuppflyttning.

Vi har under åren etablerat en fin och lysande tradition i Faith Homes. I synnerhet då det gäller uppflyttning från förskolornas avslutningsklass, som ju är grundskoleförberedande, till första klass i grundskolan. Det har blivit en attraktiv tillställning med föräldrar, familjemedlemmar, släktingar, vänner och arbetskamrater m.fl. som sluter upp i imponerande stora antal. Pojken eller flickan som flyttas upp från förskolestadiet till den mera prestigefyllda grundskolan blir föremål för all uppvaktning. Blommor, girlander, tack- och gratulationskort, presenter m.m. kommer varje elev till del. Det blir på sätt och vis en rejäl familjefest av sällan skadat slag.

Med kökskniven i trestegstärten är det dags för ett fyrfaldigt "leve" för förskolans avgångsklass och en av höjdpunkterna i festligheten och ett livslångt minne för både barn och föräldrar. På bilden syns hedersgästen och skolinspektören fru Gladys Karanja, som talade väl och inlevelsefullt om våra skolor Solrosen och Faith Homes of Kenya där hennes barn blivit undervisade.

Andra högtidliga och folkrika skolavslutningar har vi haft på många olika platser runt om i Kenya, bl. a. Gymnasieskolan i Buyofu, För- och grundskolorna i Kacheliba, Makutano, Kiminini och våra För-, Grund- och Gymnasieskolor i Nairobi.

Reseskildring.

Vi fick en veckas mycket intressant och uppskattat besök kring månadsskiftet oktober/november av Lars Fränne och dottern Karolina som båda är högst värdefulla ledamöter i Stiftelsen Faith Homes of Kenya i Sverige. Två barnbarn följde med på resan. Här nedan följer deras berättelse från Kenya-besöket.

"Tre generationer av släkten Fränne kom till Kenya den 27/10; Far/morfar Lars, dottern Karolina och barnbarnen Alice och Andrea. Resan hade föregåtts av visst vankelmod från vår sida efter terrorrådet i Nairobi i september, men vi kom ändå iväg till slut, och det ångrar vi inte. Den upplevelse vi har fått av att vara tillsammans med Frida och Debora Nilsson och Faith Homes of Kenya är fullständigt unik och oersättlig. Den har överträffat alla förväntningar. För det första är naturligtvis Kenya unikt som land med sin oerhörda flora och fauna och det oerhört positiva folket. Överallt barn som vinkar och ropar och är uppenbart glada. Något att lära av för oss bortskämda svenskar; att man kan vara så glad fast man har så litet! En riktig väckarklocka. Den riktigt stora och djupt lärorika erfarenheten är dock Faith Homes-verksamheten.

Vi har besökt kyrkor, skolor och förskolor samt barnhem i Nairobi, Makutano, Birunda, Kacheliba och Kiminini, samt en helt avlägsen by i West Pokot långt ut i bushen. Överallt har vi mötts som kungar och drottningar vilket naturligtvis till 100% har att göra med den vördnad och respekt man känner och vill visa Frida och Debora. Faith Homes vilar bevisligen på en väl genomtänkt och seriös grund där det både handlar om att utbilda så många som möjligt till yppersta nivå, och att förmedla värderingar och attityder som ger livet en mening, tydlig riktning och värdighet. När dessa barn och unga kommer ut i samhället och får betydelsefulla arbeten och positioner kommer de att påverka Kenya i den positiva riktning vi alla ber och hoppas på. Vi kan inte nog uttrycka vårt tack till Frida och Debora."

TACK, för de uppmuntrande och hjärtevärmade orden!

"I aftonlandet är min ro belägen" utbrister författaren. Men också vid årsslutet kan en välbehövlig vila vara förankrad och förunnad. Aftonlandet är inte en ort för inre stillastående eller ett tillstånd för ett slags vegeterande (idisslande) system. Anden kan växa även om dess yttre hölje lutar mot sitt fall. "Om än min utvärtes människa förgås, så förnyas den invärtes dag efter dag." 2 Kor.4:16. Han som uttalade de här livsbejakande orden, ett av de starkaste "trots allt" som någonsin blivit sagda, var en mänskligt utfattig och kroppsligt utpinad fånge i bojar, illa medfaren och misshandlad av umbäranden och strapatser av mångfaldiga slag. Förnyelse givs i olika former, inte bara i den innersta och väsentligaste, den som Paulus tänkte på. JULEN erbjuder förnyelse i många och skilda slag! Vilken form väljer Du? För visst kan man orka med och ändå överleva ett Julens Barmhärtighetslyft utan att därför förlyfta sig inför BARNETS helg och högtid?!

Kontakt i Sverige:

Rolf Röst 0515-50502.

Lena Öström 0454-65059.

E-post: fridnils4686@yahoo.com

H-sida: www.faithhomesofkenya.org.

En verkligt God och Givmild Jul!
hälsar och tackar Din Vän i Kenya,

Frida Nilsson

OBS: Filmen om Faith Homes är nu klar. Om Du önskar den kontakta då Lena Öström.